

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 319
din 03.06.2009**

Dosar nr.: 63/2009

Petiția nr.: 1685/11.02.2009

Petent: Asociația Balneofizioterapeuților cu Deficiențe Vizuale din România

Reclamat: Spitalul Clinic de Recuperare Iași

Obiect: interzicerea participării la concursul pentru ocuparea unui post de kinetoterapeut

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentetei

I.1.1. Asociația Balneofizioterapeuților cu Deficiențe Vizuale din România, cu sediul în str. Râmnicu Vâlcea, nr.29, bl.20D, sc.1, et.5, ap.34, sector 3, București

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. Spitalul Clinic de Recuperare Iași, cu sediul în Iași, str. Pantelimon Halipa, nr.14, jud. Iași

II. Obiectul sesizării

2.1. Sesizarea petentei vizează discriminarea săvârșită prin interzicerea participării la concursul pentru ocuparea unui post de kinetoterapeut

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petenta arată că domnului M C , asistent medical principal balneofizioterapeut maseur, angajat al Spitalului Clinic de Recuperare Iași și membru al asociației, i s-a interzis participarea la concursul pentru ocuparea postului de kinetoterapeut în cadrul spitalului pe motiv că este persoană cu handicap.

IV. Procedura de citare

4.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.2. Prin adresa nr. 2059 din 18.02.2009 a fost citată petenta, prin reprezentant. Prin adresa nr. 2061 din 18.02.2009 a fost citat Spitalul Clinic de Recuperare Iași, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 10.03.2009. La termen s-a prezentat petenta, prin reprezentant, care a solicitat un nou termen de audiere a părților.

4.3. Prin adresa nr. 3067 din 16.03.2009 a fost citată petenta, prin reprezentant. Odată cu citația a fost comunicat petentei punctul de vedere formulat de Spitalul Clinic de Recuperare Iași. Prin adresa nr. 3066 din 16.03.2009 a fost citat Spitalul Clinic de Recuperare Iași, prin reprezentant. Părțile au fost citate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 31.03.2009. La termen s-a prezentat petenta, care a susținut petiția astfel cum a fost formulată inițial și a depus înregistrări audio pe suport compact disc.

4.4. Prin adresele nr. 3483/27.03.2009 și 4221/21.04.2009, Spitalul Clinic de Recuperare Iași a comunicat punctul său de vedere, iar prin adresa nr. 4067/14.04.2009, petenta a depus punctul de vedere referitor la răspunsul formulat de reclamat.

4.5. Consiliul a acordat părților termen pentru concluzii scrise la data de 15.04.2009. Partile au comunicat note scrise înregistrate cu nr. 4067 din 14.04.2009 și nr. 4221 din 21.04.2009.

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1. Pe fond, petenta arată că domnul M C , asistent medical principal balneofizioterapeut maseur, angajat al Spitalului Clinic de Recuperare Iași, i-a fost interzis să participe la concursul pentru ocuparea unui post de kinetoterapeut, concurs ce a avut loc la Spitalul reclamat. Motivația acestui refuz este aceea că dl. M este persoană cu handicap și în consecință nu are dreptul de a practica meseria de kinetoterapeut.

5.1.2. Petenta arată că dl. M deține autorizație de liberă practică de la Autoritatea de Sănătate Publică Iași care atestă faptul că acesta are și dreptul și capacitatea de a profesa în funcția de kinetoterapeut. De asemenea, se arată că la înscrierea în facultate dl.M a fost nevoit să depună o adeverință medicală care atestă faptul că este apt pentru a urma cursurile facultății de Kinetoterapie. Mai mult, i s-a permis accesul la două examene tot în baza unor adeverințe care atestă capacitatea dânsului de a lucra în această profesie.

5.1.3. Petenta susține că nu există nicio lege în vigoare ce nu ar permite unei persoane cu handicap vizual să practice kinetoterapia

5.1.4. Față de cele arătate, petanta solicită C.N.C.D. să efectueze o anchetă la Spitalul Clinic de Recuperare Iași, anchetă care să anuleze examenul care a avut loc și care l-a defavorizat pe membrul asociației, să organizeze un alt concurs pentru ocuparea aceluiași post și la concurs să participe un observator din partea Ministerului Sănătății.

5.1.5. Petenta precizează că dl. M   a primit un contract de muncă în Franța, fapt ce atestă capacitatea fizică și pregătirea necesară pentru a practica kinetoterapia.

5.1.6. De asemenea, petenta arată că în ceea ce privește respingerea dosarului de participare la concurs datorită adevărului medicale prin care dl. M   era declarat inapt, acesta îl declară în fapt apt, fiind perfect valabilă dar a fost modificată ulterior de partea reclamată.

Sușinerile Spitalului Clinic de Recuperare Iași

5.2.1. Reclamata arată că în anul 2008, pe datele de 21.01.2008 și 20.03.2008, spitalul a organizat concursuri pentru ocuparea unor posturi de kinetoterapeut, fără să fie stabilită nicio condiție de vechime. La aceste concursuri a participat, în calitate de candidat și dl. M   C   . După afișarea rezultatelor, dl. M   nu a formulat nicio contestație privind modul de desfășurare sau rezultatele concursurilor respective.

5.2.2. Pe data de 4 noiembrie 2008, Spitalul Clinic de Recuperare Iași a scos la concurs un post de kinetoterapeut în cadrul secției Recuperare Neuromotorie. Se precizează faptul că în aceste secții sunt internați și tratați pacienți cu afecțiuni neuromotorii deosebit de grave și complexe care necesită o atenție deosebită din partea personalului, personal care trebuie să fie foarte bine calificat și instruit pentru a se putea obține maximum de randament pentru acești bolnavi. Dat fiind complexitatea cazurilor internate și tratate în această secție unde durata de spitalizare este de cca. 21 zile, cu mult peste medie, un rol deosebit de important îl joacă activitatea medicală specifică de recuperare care se impune a fi desfășurată de kinetoterapeuți. Astfel, potrivit art. 30 alin. 2 din Codul muncii, art. 182 lit. a și b din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și pentru a evita culpele medicale, s-a stabilit de către unitate ca la participarea la acest concurs să fie introdusă o condiție specifică de minimum un an vechime ca și kinetoterapeut. D. M   nu a îndeplinit această condiție (având o vechime de doar 6 luni), și astfel s-a situat printre persoanele care s-au interesat, dar care nu au participat la acest concurs.

5.2.3. În ceea ce privește ultimul concurs, se arată că, potrivit prevederilor exprese din Codul muncii – art. 27 și 28 lit. b la dosar trebuie să existe un certificat medical prin care se constată faptul că cel în cauză este apt pentru prestarea muncii. În acest sens, spitalul arată că dl. M   nu a putut participa la concurs deoarece pe certificatul medical apărea ca fiind inapt pentru ocuparea postului de kinetoterapeut.

5.2.4. Spitalul Clinic de Recuperare Iași susține că nu este în măsură de a judeca sau a pune la îndoială cele consemnate de o persoană specializată, în speță medic, pe un act oficial, cu atât mai mult cu cât, unitatea reclamată nu a

impus niciun moment participanților la concurs un anume medic care să le elibereze averința medical, această opțiune rămânând la latitudinea fiecărui candidat.

5.2.5. În consecință, Spitalul Clinic de Recuperare Iași arată că în niciun moment, nici în cazul dlui M , nici în cazul celorlalți salariați cu handicap nu a avut o atitudine discriminatorie, de excludere, sau de restricție care ar fi avut ca efect neacordarea, restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării drepturilor prevăzute de legislația muncii în vigoare.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zucchero and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

6.3. De asemenea, Colegiul Director reține deciziile Curții Constituționale prin care s-a statuat că principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite. (Decizia nr.256 din 17 iunie 1997, Decizia nr.154/2001, M.Of. nr.387/2001, CDH 2001, p.914–915) De asemenea, atât în doctrina, cât și în jurisprudența constituțională s-a statuat în mod constant că principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, ci presupune instituirea unui tratament egal în situații care nu sunt diferite. De aceea, nu sunt excluse, ci, dimpotrivă, sunt admise soluții legislative diferite pentru situații diferite. (Decizia nr.113/2001, M.Of. nr.317/2001, CDH 2001, p.757; Decizia nr.139/2001, M.Of. nr.330/2001, CDH 2001, p.851) Curtea Constituțională a reținut că instituirea

unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni care se află în situații diferite nu este contrară art.16 alin (1) din Constituție. (Decizia nr.294/2001, M.Of.nr.21/2002)

6.4. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță.

6.5. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentului/petentei (petenților/petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoage sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.6. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constituive ale art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.7. Din acest punct de vedere, sub aspectul incidenței art. 2 al O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul Director ia act de faptul că în opinia petentei fapta de discriminare este circumstanțiată prin interzicerea participării la un concurs pentru ocuparea postului de kinetoterapeut, datorită stării de sănătate a petentului.

6.8. Raportat la elementele constitutive ale faptei de discriminare, prevăzută în art.2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, Colegiul Director ia act că potrivit definiției discriminării, tratamentul diferit materializat prin deosebire, restricție, excludere sau preferință trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1 și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit datorită unui criteriu.

6.9. Colegiul reține că în opinia petentei, fapta de discriminare este circumstanțiată prin refuzul de a i se permite participarea dlui. M C la concursul organizat de reclamată pentru ocuparea postului de kinetoterapeut. În

acest sens, petenta arată că dl. M C deține calificările profesionale necesare exercitării atribuțiilor postului de kinetoterapeut, atât din perspectiva studiilor de specialitate cât și a competențelor, fiind în prezent angajat într-un contract de muncă în Franța dar și a situației medicale. Din această ultimă perspectivă, petenta arată că la înscrierea la concurs, dl. M C a depus adeverința medicală care îl declară apt pentru ocuparea unui post de kinetoterapeut, adeverință perfect valabilă, dar care a fost modificată ulterior, cu mențiunea inapt.

6.10. Colegiul se raportează la prevederile art. 2 din O.G. nr. 137/2000, reținând că diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.

6.11. Analizând susținerile și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul observă că dl. M C deține certificat de încadrare în grad de handicap nr. 40630 din 03.03.2004, cu diagnostic clinic: nevăzător, cu deficiență funcțională gravă, încadrat în grad de handicap 1. Colegiul ia act de faptul că petentul deține Autorizație de liberă practică prin care este îndruidit de Ministerul Sănătății să practice profesiunea de kinetoterapeut în unități autorizate (nr. 11095 din 23.07.2007); este licențiat în kinetoterapie din iunie 2007, la Universitatea „Alexandru Ioan Cuza” din Iași (diploma de licență nr.112 din 04.08.2008) și absolvent de Master în specializarea kinetoterapie și recuperare medicală prin metode fizice, din februarie 2009 la aceeași Universitate.

6.12. În ceea ce privește refuzul părții reclamate de a permite participarea la concurs, Colegiul observă că petenta contestă modificările operate asupra înscrisului oficial eliberat de Cabinetul Medical de medicina muncii. În acest sens, ia act de faptul că petenta învederează Colegiului că înscrisul în speță, în forma sa inițială preciza în mod expres că dl. M C este „apt pentru concurs ocupare post kinetoterapeut, apt maseur” însă ulterior depunerii dosarului de concurs, acest înscris a fost modificat, cu mențiunea „Inapt concurs ocupare post kinetoterapeut, Apt maseur”. În opinia petentei acest fapt rezultă din înregistrarea audio în care persoana care a preluat dosarele la respectivul concurs povestește că i s-a cerut expres dosarul dlui. M dosar care s-a întors la dânsa cu adeverința modificată.

6.13. Din susținerile părții reclamate depuse la dosar, Colegiul observă că dl. M a fost angajat pe o perioadă îndelungată de timp, încadrat pe postul de asistent medical principal balnofizioterapeut maseur. Reclamata a organizat 4 concursuri din care dl. M a participat efectiv la 2, dar la corectarea lucrărilor nu a întrunit punctajul necesar. La cel de-al treilea examen, dl.M nu a îndeplinit condiția de vechime de 6 luni.

6.14. În ceea ce privește ultimul examen, care face obiectul plângerii deduse soluționării C.N.C.D., reclamata arată că pe lângă documentele solicitate, dl M trebuia să depună și o adeverință medicală în care să se specifice dacă este aptă sau nu pentru ocuparea unui anume post. Or, motivul pentru care nu a putut intra în concurs a fost acela că pe adeverința medicală prezentată personal la înscriere, apare ca fiind „inapt” pentru ocuparea postului de kinetoterapeut. În acest sens, reclamata învederează că nu este în măsură a

juđeca sau pune la indoială cele consemnate de o persoană specializată, în septă medic, pe un act oficial.

6.16. Luând act de susținerile contradictorii ale părților, Colegiul observă că împrejurarea de fapt, de natură a reține o eventuală distincție creată în cauză, prin refuzul de a permite participarea la concurs pentru ocuparea postului de kinetoterapeut, contrară prevederilor art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, în sensul unei discriminări, este sine qua non corelativă circumstanței modificării respectiv nemodificării actului medical care atestă aptitudinea vs. inaptitudinea dlui. M C , pentru ocuparea postului de kinetoterapeut. Este adevărat, că din înscrisurile depuse la dosar rezultă că dl. M C deține calificări profesionale corespunzătoare, fiind licențiat în kinetoterapie, cu specializare post-universitară în kinetoterapie și recuperare medicală.

6.17. Or, în exercitarea competențelor sale, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu poate statua asupra situației medicale imputate în cauză, devreme ce susținerile contradictorii ale părților pun în discuție eventuale fapte de natură penală, asupra cărora Colegiul nu se poate pronunța, competența de a cerceta „Falsul material în înscrisuri oficiale”, faptă prevăzută și sancționată de art. 288 C.pen. și „Falsul intelectual”, faptă prevăzută și sancționată de art.289 C.Pen. revenind organelor de urmărire penală.

6.18. Similar, în considerarea relațiilor de serviciu și a respectării drepturilor persoanelor, legiuitorul a incriminat abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor precum și abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi. Astfel, potrivit art. 246 privind abuzul în serviciu contra intereselor persoanelor “Fapta funcționarului public, care, în exercițiul atribuțiilor sale de serviciu, cu știință, nu îndeplinește un act ori îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o vătămare intereselor legale ale unei persoane se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 3 ani”. Potrivit art. 247 privind abuzul în serviciu prin îngrădirea unor drepturi “Îngrădirea, de către un funcționar public, a folosinței sau a exercițiului drepturilor unei persoane ori crearea pentru aceasta a unei situații de inferioritate pe temei de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, gen, orientare sexuală, opinie, apartenență politică, convingeri, avere, origine socială, vârstă, dizabilitate, boală cronică necontagioasă sau infecție HIV/SIDA, se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani”. Or, doar organele de cercetare penală au competența de a investiga incidența ipso facto a unor astfel de circumstanțe.

6.18. Din acest punct de vedere, Colegiul este de opinie că situația invocată de petentă nu intră sub incidența O.G. nr. 137/2000, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. aspectele sesizate nu intră sub incidența prevederilor Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

4. o copie a hotărârii se va transmite părților: Asociația Balneofizioterapeuților cu Deficiențe Vizuale din România, cu sediul în str. Râmnicu Vâlcea, nr.29, bl.20D, sc.1, et.5, ap.34, sector 3, București; Spitalul Clinic de Recuperare Iași, cu sediul în Iași, str. Pantelimon Halipa, nr.14, jud. Iași.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

VASILE ANA MONICA - Membru

Data redactării 22.06.2009

Red. D.G., Tehnored. A.P., 4 exemp.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000** privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și **Legii 554/2004** a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.

